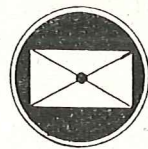

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: BJØRN MELBYE

Redaksjonens adr.: Postboks 875, Oslo

NR. 1

1956

15. ÅRG.

ØNSKER FOR DET NYE ÅR

Under denne overskrift har den avgåtte redaktør i siste nr. av tidsskriftet en tankevekkende artikkel på fallrepet som det er vel verd å merke seg. Jeg akter imidlertid ikke å komme nærmere inn på de mer generelle ting som behandles, men finner det nødvendig å knytte noen kommentarer til det som er sagt om meg. Jeg er naturligvis meget takknemlig for den tro herr Stensdal har på meg, at man i min ringe person nettopp har funnet den rette mann til stillingen som redaktør av Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Men jeg må dessverre røpe for leserne at jeg selv langt fra har den samme oppfatning. Foruten herr Stensdal selv har vi en mengde flinke filatelister rundt om i landet som har bevist at de også har «ordet i sin magt», kan kunsten å sette sin viten på papiret. Mine bidrag til tidsskriftet opp gjennom årene har vært beskjedne med respekt å melde. Jeg er grønn med hensyn til redaktøryrket, og det verste av alt: jeg kan ikke fordra å skrive! Forutsettningene for at nettopp jeg således skulle være den rette mann, hviler som man forstår på et heller spinkelt grunnlag. Man kan så spørre seg: hvorfor i all verden tar han så på seg vervet? Jo, jeg ble spurt, og det har så vidt jeg husker nesten ikke forekommet i mitt liv at jeg har sagt nei til en anmodning såsant jeg mente jeg ville greie det med anmodningen forbundne arbeid. Da det ikke er første gang jeg stilles overfor litt uvanlige oppgaver, og resultatene som regel er blitt bra, hadde jeg på denne bakgrunn ingen særlige be-

tenkeligheter med å si ja nå heller. Jeg vil også helst tro, uten å vite noe med sikkerhet, at mitt navn neppe var blant de første som kunne komme på tale. Og med rette. Det fortelles at president Truman siste gang ble valgt til president bl. a. av den årsak at den jevne amerikaner «liked his face». Hva årsaken kan ha vært til at valget i dette — kan vi vel si — noe mer beskjedne tilfelle nettopp falt på meg, tror jeg kan bli vanskeligere å forklare. Jeg har imidlertid tatt på meg oppgaven, og akter, alle mangler til tross, å gjennomføre den og forhåpentlig på en slik måte at den avgåtte redaktørs spådom til slutt i alle fall vil gå i oppfyllelse. Jeg vil understreke at jeg ikke tror på undere, ei heller på det gamle ord at den som får et embete, også automatisk får slik visdom at han greier dette. Alle har vi fått vårt spesielle lille eller store pund utlevert, det det kommer an på, er å kunne forvalte det. Men grunnlaget for all forvaltning er arbeid og atter arbeid. Det er heller ikke lett å ta over etter en dyktig forgjenger. Skal nivået holdes og om mulig høynes, forstår jeg og sikkert også leserne at jeg i den første tid får hendene mer enn fulle.

Jeg vil til slutt her også få takke alle de andre som har ønsket meg hell og lykke til med oppgaven. Det er oppmuntrende og hyggelig å kunne starte med gode ønsker og velvilje.

Jeg ønsker leserne et godt nytt år!

B. M.

Spøttrup.

Hammershus ruin.

Nyborg.

Kongerige i 1000 år!

Lidt om de hidtil udkomne mærker i den danske frimærkeserie.

Af Werner Andersen.

(Forts. fra side 251, 1955.)

30 øre (Nyborg) fortsatt.

Billedet på frimærket gengiver kongefløjen således, som den tager sig ud set fra voldterrænet i nordvest, og man ser tydeligt den morsomme udbyggede kar-
nap midt på facaden, som hører til «Dronningens dagligstue» på førstesalen. Ligeledes kan man forneden på muren skimte de to halvrunde tårne i den gamle fæstningsmur, der indgik som en del af facademuren ved ombygningerne under Christian den III, efter grevefejden og branden i 1534. Oppe under tagfremhængen fandtes den forsvundne vægtergang.

Bygningens anden side, som vendte mod borggården, ser knapt så interessant ud nu, men på pladsens østlige side findes den bevarede del af kernetårnet, der gennem de mange år gjorde gavn som krudttårn, velegnet dertil med sine godt 3 meter tykke mure.

Nyborg slot er vistnok den af Danmarks historiske bygninger, som hidtil har været mindst kendt både af landets beboere og af fremmede, Nyborg er jo en by man bare rejser igennem; men den, som vil give sig tid til et besøg på slottet, vil erfare, at en vandring gennem slottets gamle rum fører den historisk interesserede tilbage i tiden, tilbage til slottets storhedstid, hvor et myldrende liv skabte

historie indenfor slottets imponerende ramme.

— — —

Var der gået vel lang tid inden Nyborgmærket nåede frem, så fulgte de to næste så meget hurtigere efter; de kom begge den 18. november, to måneder efter. Det var det blå 60 øres mærke med «Gåsetårnet» i Vordingborg, — for perioden 1300 til 1400, og det grønne 10 øres med borgen «Spøttrup» for den følgende.

Vordingborg er nu navnet på byen, hvor Gåsetårnet findes; men navnet selv siger os, at det ikke oprindeligt gjaldt for en by, men for en borg, og den første del af det betegner stedet, hvor denne borg i sin tid blev bygget, — ved halvøen «Oringe» i det sydlige Sjælland.

Stedet var den høje lerskrent ved vandet, som skærer sig ind nord for halvøen, hvis navn kommer af «Ore», som betyder halvø, og «Inge» som betegner en boplads. Borgen fik derfor navnet «Oringeborg», men det ændredes hurtigt til «Worthingburgh».

Beliggenheden var god i strategisk henseende på de tider, hvor man i Danmark havde besvær med at holde Venderne i ave. I den store bugt kunne flådens skibe samles i læ af borgen, når et togt skulle forberedes, og det var en såre almindelig

begivenhed, lige indtil indtagelsen af Arkona på Rygen i 1169.

Den første borg har rimeligvis også her været et mindre anlæg, men har været kraftigt bygget; den svære kampestensringmur mod syd, med fire kraftige støttepiller, menes at være rester derfra. Den må være bygget af Valdemar den store, som blev konge 1157, og døde her på borgen i 1182. Bønder bar forøvrigt hans lig den lange vej til Ringsted, hvor han blev gravsat.

Efter ham fulgte kong Knud, og da Valdemar Sejr overtog riget i 1202, indbefattede det Østersølandene helt til Estland i øst. Worthingburgh lå da så temmeligt midt i det daværende rige, og blev derved stedet hvor kongen hyppigst opholdt sig, og var nærmest at regne for rigets hovedstad. Her samledes landets betydeligste mænd til rådslagninger, og her holdtes også «Danehof». Den berømmelige «Jydsk lov», — udarbejdet af biskop Gunner i Viborg, blev her vedtaget af «Rigsdagen» og underskrevet af Valdemar Sejr i 1241, den var gældende lige til 1683, hvor den afløstes af «Chr. d. V. danske lov».

Borgen vedblev at være af stor betydning gennem det 13. og 14. århundrede, med disse tiders talrige omskiftelser. Da Valdemar Atterdag blev kåret til konge i 1340, var der ikke meget dansk land at regere over, men han satte først ind på at gøre sig til herre over Worthingburgh, hvilket også lykkedes efter store anstrengelser, og derfra udgik så hans bestrebelse for atter at samle riget.

Kong Valdemar holdt hof på borgen, og han elskede stedet så højt, at hans lig blev ført fra Gurre dertil og bisat i kirken; få år efter blev hans kiste dog ført til Sorø.

Efter den tid mistede Worthingburgh lidt efter lidt sin betydning; endnu i Christian den IV's tid stod bygningerne der, men i krigsmæssig henseende var tiden løbet fra borgen, den var forældet.

Det oprindelige borganlæg havde gennem tiderne undergået mange forandringer, i form af ombygninger og udvidelser. Valdemar Atterdag foretog meget store ændringer, fjernede bygninger, som allerede var forældet og opførte nye; da han var færdig, lå der en kongeborg ud mod vandet, beskyttet af en stærk fæstning, og alt var omsluttet af en 800 meter lang ringmur på 7 meters højde, overalt forsynet med tårne, hvorfra ydermurene

kunne bestryges med skytset på langs. Da var borgen en af Nordens største og stærkeste fæstninger, — men, fortsat forældelse gav fortsat forfald.

Under svenskekrigen 1658 indtog svenskerne borgen, og da de forlod den et par år efter, var den næsten helt ødelagt. I 1661 fik Frederik den III's søn, prins Jørgen, skøde på Vordingborg gods; han ville bo i Vordingborg, og så skete der noget: han lod det meste af den gamle borg rive ned, og byggede på pladsen et slot i barok stil; det passede i omgivelserne som en hund i et spil kegler, — blev senere benyttet til rytterikaserne, og i 1750 solgt til nedrivning for 2000 rigsdaler. Materialet fra den gamle borg blev benyttet ved opførelsen af adskillige herregårde på Vordingborg gods og bygninger i selve Vordingborg by. Hele nordmuren med bygninger, porttårn og vindebro blev brugt til opfyldning af voldgraven mod nord, og det ligger nu alt sammen begravet under det nuværende slotstov.

Historisk interesserede kræfter fik dog i 1834 hele arealet fredet, og det tilhører nu Vordingborg kommune, men er under opsigt af Nationalmuseet.

Store partier af borgen er udgravet, og store dele af ringmuren er bevaret; det er ganske vist kun rester der er tilbage, men det giver dog muligheder for interessante studier også for lægmand.

Gåsetårnet, frimærkets hovedmotiv, er det eneste bevarede af de tidligere 7 spir-kronede tårne, og det er det bedst bevarede af de danske fæstningstårne fra middelalderen. Tårnet er bygget i 1362—63 og var et led i Valdemar Atterdags ombygninger. Til murtinderne er der en højde af 26 meter, spir og fløjstang øger højden med yderligere 10 meter. Tårnmuren er forneden 3,5 meter tyk, det er altså solidt kram. Den underste etage — kælderens — blev brugt som fangehul, uhyggeligt må det have været i dette rum, uden lys eller adgang for luft, og hvor man måtte hejse op eller ned gennem en lem!

Den oprindelige adgang til det 7 stokverk høje tårn var gennem en dør i tredje stokverk, i højde med vægtergangen på ringmuren. Også rundt om tårnet har det været vægtergang og i forbindelse med murens; den har været af træverk, og på tårnet kan man endnu se rester af den.

Spirets fløjstang bærer den berømte vindfløj «Guldgäsen», som har givet tårnet navnet. Den oprindelige var anbragt

af kong Valdemar og betragtedes som en hån mod Hansestæderne; den var af guld, men Erik af Pommern tog den med sig, sammen med andre værdisager, da han flygtede fra Danmark. Den nuværende er af mindre lødigt metal og er opsat i 1871.

Der kan naturligvis fortælles meget mere om Worthingburgh og Gåsetårnet, men dette turde være nok til, at alle historisk interessere, som endnu ikke har taget de omfattende rester af borgen i øjesyn, ved første lejlighed søger at indhente det forsømte.

— — —
Samtidig med Vordingborg mærket kom altså også 10 øres mærket med borgen «Spøttrup», som ligger i det nordvestlige Jylland, oppe i nærheden af Skive.

Dem, der vil se en borg med tårne og tinder, kruseduller og sving, skal ikke tage til Spøttrup, for så bliver de skuffet! Er det ikke på en højsommerdag med glitrende solskin, men en dansk gråvejrsdag, så vil allerede egnen, hvor Spøttrup ligger, forekomme såre trist, og nået frem til selve stedet, vil den besøgende med slige forventninger rimeligvis udbryde: er det herreborgen Spøttrup? — nogle klodsede sammenbyggede huse, som rager lige op af en vandgrav gemt bag høje volde.

Sådan er det nu, men hvad der skuffer den ene, kan meget vel fryde den anden, så lad os nu alligevel se lidt nærmere på det gamle herresæde.

Vi passerer derfor over dæmningen, som fører over den yderste, brede voldgrav og når til den lange tøndehvælvede port, der er bygget ind gennem den 9 meter høje fæstningsvold. Turen gennem porten er lang nok til, at man ganske ubevidst har fået indstillet fantasien på forholdene, som vi forestiller os de må have været for 400—500 år siden, — når vi er nået portåbningen indenfor volden og pludseligt har borgens massive murmasse foran os, omtrent således, som det er gengivet på frimærket, med bygningerne rejsende sig direkte op af den indre voldgravs vand, og det hele tæt omsluttet af den høje vold hele vejen rundt.

Grav og vold gør jo nok et noget «vel-friseret» indtryk, men det stammer fra restaureringen og vil nok fortage sig med tiden. Vi lader os ikke anfægte af det, men forcerer den smalle træbro over graven til porttårnet, hvor i sin tid en vindebro har kunnet spærre vejen for uvelkomne gæster. Skydeskår fra tre af porttårnets

sider, som peger ud over voldgraven, vidner om at man var indstillet på at bide fra sig, hvis sådanne gæster alligevel ville forsøge at komme indenfor.

Borggården er dystre, ikke ret stor og med de alvorlige husfacader ragende højt op, man kan føle sig trykket i disse omgivelser af sten allevegne; måske har det virket noget hyggeligere, da trætrapper og svalegange ude på bygningerne førte op og ind i stokverkerne, i tiden før de to trappetårne ved østfløjens hjørner blev bygget.

Det dystre indtryk forsvinder ikke under vandringen rundt gennem borgens mange rum. Underste stokverk med sine hvælvinger, beboelsesrummene i etagerne, gange og trapper er lavloftede, trange og mørke, kun i få af rummene kan man spore en fornemmelse af hygge, og kun i eet møder man noget, der virker lidt festligt, og det er i riddersalen i den sydlige fløj, som nu fremtræder nogenlunde i sin oprindelige skikkelse; den har et temmeligt lavt, hvælvet loft, og der er ikke meget dagslys, men de store festligheder, som i sin tid har fundet sted her, har jo nok også i høj grad været natlige begivenheder i fakkell- og kertelys.

Livet må sandelig have formet sig ejendommeligt et sådant sted på de tider! og luften? hvordan har den været i disse lavloftede, tillukkede rum, hvor toiletterne, de såkaldte «Hemmeligheder», var i direkte forbindelse med opholdsrummene, og hvor både «stort og småt» fra de mange mennesker indenfor murene, forsvandt gennem åbne kanaler uden på ydermurene, for at ende i voldgraven, som sikkert har udsendt alt andet end behagelige dufter? Det var nok af gode grunde man dengang også brugte meget kraftige parfumer! Nødvendigheden synes åbenbar.

Hvem byggede nu noget sådant og hvorfor? — og hvem boede der?

Hvornår Spøttrup blev bygget vides ikke bestemt; man ved, at «Spøttrup» kom i Viborg-bispernes eje i 1404, men tror ikke det har været det, som vi kender og som menes at være det «Spøttrup», som bispestolen måtte «afstå» til kronen i 1536, og nogenlunde er bevaret indtil vor tid. Det har sikkert den gang været en stærk borg, passende for de Viborg bisper. Det fortælles, at Skipper Clement skød borgen i brand i 1534, men ikke var istand til at erobre den; det må vist være gået ud over det nordvestlige hjørne, som ses

til venstre på merkebilledet, gavlen der, og et stort stykke af ydermuren mod nord er i hvert fald fornyet nogle år derefter.

En adelsmand ved navn Henrik Below ændrede fra 1579 en del ved bygningerne og opførte de to trappetårne i gården, men efter hans tid fulgte mange onde år for Spøttrup, indtil slægten Rosenkrantz overtog borgen i 1702. Rosenkrantz og hans hustrus navnetræk samt årstallet 1762, som findes på porttårnets yderside, fortæller, at slægten i hvert fald var der på den tid. Hvad der senere er sket med borgen, ved man ikke ret meget om; der er gang på gang blevet ændret ved bygningernes indre, uden nogen art historisk hensyn, der blev endog indrettet et brænderi i nordfløjens underste stokverk, hvor køkkenregionerne tidligere fandtes og nu er genskabt. I 1870 blev syd- og vestvolden sløffet.

Hvorfor byggede man sådan? Det var udelukkende af forsvars- og sikkerhedshensyn; borgen skulle være et tilflugtssted for ejeren, en fæstning, hvor han kunne være i sikkerhed med sine husfæller, når ufredstider gik over landet; derfor byggedes Spøttrup i sumpene vest for bakkerne, det var dengang utilgængeligt terræn, og derfor anlagdes som yderligere sikkerhed de dobbelte voldgrave og byggedes volde hele vejen rundt, så høje, at de dækkede bygningerne helt. Det er ikke bare nu, vi kender til ufredstider.

REDAKTØREN

SØKER MEDARBEIDERE

til «The Story behind the Stamps of Norway» og til spalten «Hvem er hvem —?».

Forbindelse søkes også med samlere som vil være behjælpelig med oversettelser fra engelsk, fransk, tysk og italiensk.

Redaksjonens adresse:

Postboks 875 — Oslo.

Postmuseets virksomhet i 1955.

Om sin virksomhet i 1955 opplyser Postmuseet 4. januar til redaksjonen følgende:

Postmuseet har i 1955 vært åpent for besøkende 210 dager.

Samlet antall besøkende var 2 409, derav 194 utlendinger fra 30 land i og utenfor Europa. Antallet av besøkende var noe mindre enn tidligere år. Det må tilskrives at adkomsten til museet ble vanskeliggjort på grunn av oppussing av Oslo postgård sommeren 1955.

Museet deltok i 1955 i:

1. Post- og frimerkeutstilling i Tønsberg.
2. Post- og frimerkeutstilling i Hamar.
3. Internasjonal frimerkeutstilling «Norwex — Oslo 1955».
4. Internasjonal frimerkeutstilling «Stockholmia 1955».
5. Vest-europeisk frimerkeutstilling «Westropa» i Düsseldorf.
6. Internasjonal post-, luftfart- og frimerkeutstilling i Lausanne.

Museets styrer har holdt 1 foredrag med fremvisning av postfilm for Oslo Filatelistklubbs medlemmer.

Museet har i 1955 tatt opp en film om den internasjonale frimerkeutstilling «Norwex — Oslo 1955» som ble avholdt i anledning av 100 års jubileet for utgivelsen av det første norske frimerke. Dessuten er det i november 1955 tatt opp film fra Bergen postkontors forskjellige avdelinger (det gamle posthus). Sistnevnte film er ikke ferdig. Filmene har vært lånt ut til fremvisning for posttjenestemenn, Postskolen, filatelistklubber, foreninger m. v.

Museets samling av utkast, prøvetrykk m. v. er i årets løp omordnet og komplettert i den utstrekning det har vært mulig. Arbeidet fortsetter.

Postmuseets fond var pr. 31. desember 1955 på kr. 32 670.32.

Museet har i en viss utstrekning hjulpet enkeltpersoner og pressen innenlands og utenlands med billedmateriale og opplysninger av posthistorisk og filatelistisk karakter.

Tommelstad.

Forbundets postgirokonto er:

692 68

FRANKRIKE

1ste utgave, 1. januar 1849—23. juli 1850.

Tegning Ceres-hode. Tegnet og gravert av Barre, Jean Jaques. Plater laget i galvano-plastic. Uttagget, uten vannmerke. — 10 c. brun, 15 c. grønn, 20 c. svart, 20 c. blå (ikke utgitt), 25 c. blå, 40 c. oransj, 1 frc. vermillon, 1 frc. karmin.

20 c. svart.

Selv om dette merke er oppført som nr. 3 i alle kataloger, var dette Frankrikes første merke, utgitt 1. januar 1849. Ifølge Yvert eksisterer et specimen av stemplet «Alger, Algeria Dec. 31. 1848.» Antagelig en feil. — Trykningen fant sted i perioden 4/12 1848 til 22/3 1849. I henhold til Maury ble det trykt 41 698 800 eksemplarer. Disse tall er funnet i regjeringsdokumenter og skulle således være autentiske. — Det ble laget 4 plater til dette opplag: Pl. 1 30/11—48, pl. 2 5/12—48, pl. 3 17/12—48 og pl. 4 i 1849.

Nyanser.

Yvert noterer: 20 c. svart på gullig, 20 c. svart på hvit, 20 c. gråsvart, 20 c. svart på chamois, 20 c. svart på brunlig. De to første er de alminneligste, de to siste de sjeldneste.

Par, striper etc.

forekommer. 5 stk. 20 c. utgjorde jo 1 frc, som var en benyttet porto. 4-blokker, særlig på brev, er dog meget sjeldne. Ubrukte blokker er mer alminnelige enn brukte.

Varianter.

20 c. svart kan forekomme på tykt og tynt papir. Dertil atskillige større og mindre platefeil etc. på grunn slitt trykk osv. «Abklatsch» forekommer.

1 frc. vermillon

var Frankrikes annet utgitte merke, — også utgitt 1. januar 1849. Merket finnes i to distinkte farger: vermillon og rød oransj. 1. desember 1849 ble fargen forandret til karmin, slik at forvekslinger med 40 c. merket, som var utkommet i oransj, ikke så lett skulle forekomme.

Totalopplag av 1 frc. var 2 661 300. Det er ikke mulig å oppgi antallet for de forskjellige nyanser. Merket i vermillon har neppe så lite opplag som prisen ifølge ka-

taloger tilsier, men etterspørselen etter denne lyse farge er stor i Frankrike — og da stiger selvsagt prisen.

Plater.

Det var bare én plate på 300, fra hvilken alle 1 frc. er trykt. Yvert sier at den første trykning av 1 frc. foregikk med en halv plate på 150.

Fargene.

Det er ikke lett å skjelne akkurat mellom fargene for 1 frc. vermillon. Den matte brun-karmin må ikke forveksles med matt rød oransj. Det er intet av karminfargen i den siste når merkene blir sammenliknet.

Par, striper, blokk.

Det er kjent én 8-blokk ubrukt. Striper og blokk her er kjent, men de er sjeldne. Særlig er de sjeldne på brev.

Forfalskninger

er det flere av.

1 frc. karmin

ble utgitt etter dekret av 1. desember 1849 (cfr. foran). Yvert påstår at dette merke er kjent brukt så tidlig som januar 1849, men selvsagt er de fleste datert etter 1. desember 1849. Merkene ble brukt enkeltvis og i par og striper på utenlands-post. På grunn av dette finnes de lettere i utlandet enn i Frankrike. Det sies at 5 000 eksemplarer ble sendt ut til bruk i koloniene.

Farge-nyanser

er det en hel rekke av, og det er vanskelig å beskrive dem alle. De varierer fra lys til mørk karmin. De sjeldneste er brun karmin og cerise.

Par, striper

er ikke uvanlig, men blokker er sjeldne.

F. C. S.

Klubbsekretærene

anmodes om snarest å sende inn til redaktøren referater fra klubbmøtene.

Referatene bør være kortfattet og helst maskinskrevne.

Når kurserte Norge nr. 36?

Carl H. Werenskiöld.

Jeg har med interesse lest innlegg i N.F.T. 1955, side 105, av herr Johannes Lid, med kronologisk avstemplingsserie for nr. 36. Slike studier av avstemplinger er alltid interessante og ofte nyttige. I foreliggende tilfelle må vi dessverre være forberedt på noe av en skuffelse.

Saken er nemlig at nr. 36, 37 I og II kurserte samtidig, og da de bare var trykningsstadier i én og samme postale utgave, ble de utsatt for helt vilkårlig sammenblanding i de mange omflyttinger under trykningen, avleveringen fra trykkeriet til opptelling, og utleveringen til opplagring hos frimerkeforvalteren. Kurven for avstemplingene fra ett av disse trykningsstadier, f. eks. nr. 36, vil derfor få en helt vilkårlig form, av høyst begrenset betydning.

I «Norges Frimerker 1854—1924», side 98, behandles nr. 36—38 som følger:

«10 øres merkene blev levert fra trykkeriet den 9. november (1881) — 10 millioner — hvorav dog blot blev godtat 9 265 700, og de neste 10 millioner blev avlevert den 26. august 1882 — med 10 015 700 godtatte merker.»

Det er klart at de første 10 millioner her angår nr. 36, 37 I og II, mens de neste 10 millioner og datoen 26. august 1882 gjelder nr. 38.

Mine egne avstemplingsstudier bekrefter hr. Lids serie for nr. 36. I både nr.

37 I og II fant jeg avstemplinger fra februar 1882 (tidligere avstemplinger finnes sannsynligvis i andre samlinger), maksimum i juli 1882, lite i desember, litt mer igjen i første kvartal av 1883, og deretter bare unntaksvis.

Egentlig skulle tallene for nr. 36, 37 I og II (de to siste med passende faktorer for de større «opplag») legges sammen til en fellesserie for å gi oss et tilnærmelsesvis riktig bilde. Vi finner da en kombinert kurseringskurve for nr. 36, 37 I og II, hvis rimelige tydning passer med det vanlige i andre utgaver, nemlig at en utgave må til en begynnelse konkurrere med sin forjenger inntil forrådet av denne blir uttømt, og på et senere tidspunkt blir det igjen konkurranse, den gang med en påfølgende utgave. Hver kurseringskurve må således ventes å begynne med en jevn stigning etter utgivelsen, og ende med et jevnt fall fra utsendelsen av neste utgave.

Angående nr. 36 finner vi her det morsomme, men slett ikke uventede, at skjønt det ble trykt først, var det på grunn av oppblandingen ennå i forholdsvis rikelig forråd henimot slutten av 1882 og begynnelsen av 1883.

Forhåpentlig vil disse bemerkninger være tilstrekkelige til å klarlegge spørsmålet om kurseringstiden for nr. 36, så vel som for nr. 37 I og II.

Ønske om kontakt med norske skoler.

Redaktøren har mottatt følgende henvendelse:

«Dear Sir,

I am writing to you on behalf of the Lower Canada College Stamp Club. The members of the club would like to contact other schools in Norway with whom they could have an exchange of stamps. The point of this would be to give other people in different countries Canadian stamps in return for stamps of their country.

I received your address from the Royal

Norwegian Embassy in Ottawa, who told me that you would be the best person to contact with this idea.

It would be very much appreciated if you could give me the address of schools that you think might be interested in this.

Yours sincerely,
Stephen Ferguson,
Secretary-Treasurer.»

Adressen er:

1. Forden Avenue, Montreal 6 Que.
Canada.

Interesserte bes i tilfelle henvende seg til klubben direkte.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 875, Oslo, Norge.

Katalog over Danske Privatpost Frimærker.

Denne katalog er skrevet av stabsløse M. Brun-Pedersen, formann i Københavns Philatelist Klub. Den er utgitt av K.P.K. og er et verdifullt tillegg til litteraturen i dansk filateli. Den vil også bli en uunnværlig opplysningskilde for alle som samler på bypostmerker. Her er forresten mange navn å velge iblant: Landpost, bypost, lokalpost, som er blitt kalt privatpost frimerker — et korrekt navn i forhold til den offisielle post.

Forfatterens store samling, hans kjærlighet til og hans kunnskap om danske privatpostmerker er vel kjent. Et stort arbeid gjennom mange år er her nedlagt, et arbeid av største verdi for alle samlere. Den ting å få med alle varianter, typer, overtrykk, papir, tagging, nytrykk og poststempler (hvor sådanne er kjent), har krevet et nidkjært studium, tid og penger.

Som vi vet er privatpostmerker sjeldne i brukt stand — enda sjeldnere med virkelige poststempler, og på brev er de som oftest *meget* sjeldne. En stor del av merkene med varianter er kun kjent ubrukt.

Det er et tiltalende verk (40 sider). Papiret, trykk og illustrasjoner er førsteklasses. Det er alt til ære for forfatter og utgiver.

Merkene er også priset. Prisene er hva det er betalt for flere år siden. Ut ifra

dette kan en vel trygt si at dagens priser må være høyere. Men allikevel forekommer det en alminnelig samler at en her har et billig materiell for et høyst interessant samlerområde, hvor en posthistoriker kan berike sin samling med interessante detaljer.

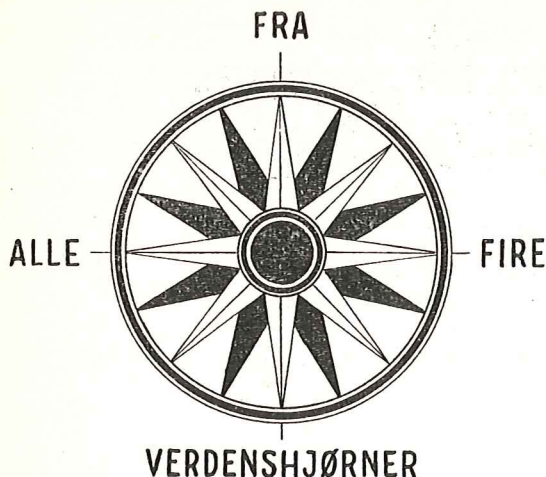
Boken fås hos Københavns Philatelist Klubs Forlag, Kristiania gade 12 B, København Ø. Pris kr. 5.00.

A. O.

10 sikre midler å ødelegge en forening på.

1. Gå aldri på møtene.
2. Hvis du imidlertid likevel skulle finne på å gå, kom for sent.
3. Kritiser først og fremst formannens og dernest alle de andre medlemmers arbeid.
4. Ta aldri imot et tillitsverv, for det er meget lettere å kritisere enn å arbeide.
5. Bli fornærmet hvis du ikke blir valgt inn i styret. Skulle du tross alt bli valgt inn, gå ikke på styremøtene og kom aldri med noe forslag.
6. Hvis formannen ber om ditt råd i en sak, svar at du ikke har noe å foreslå. Etterpå, når møtet er slutt, fortell alle og enhver hvordan saken skulle ha vært løst.
7. Gjør aldri mer enn det absolutt nødvendige. Når andre medlemmer tar et tak for det felles beste, forsøk ikke å fortelle disse at foreningen blir styrt av en klikk.
8. «Glem» å betale medlemskontingen ten så lenge som mulig, men hold på dine rettigheter så langt som råd likevel.
9. Gjør aldri forsøk på å verve nye medlemmer, og ta deg aldri av disse eller andre på møtene.
10. Til slutt: Hold misnøyen med alt og alle ved like. Klag over at det fra styrets side aldri blir gjort noe effektivt, og at det som blir gjort, er det rene tøv. Men vakt deg som sagt for å yte noe selv til avhjelp av forholdene!

B. M.

Oslo postkontor, Brevavdelingen, meddeler 13. januar 1956:

Nye poststeder: Hamneidet — Klovholt — La-berghmoen — Mausundvær — Saltdal stasjon og Snarset er opprettet.

Fiskodden er endret til Gvannes.

Askevåg poståpneri og Skabu poståpneri er nedlagt.

*

Kanadiske frimerkesamlere har en såkalt «sideline» til sin Canada-samling. Merker som kan komme på tale, er slike som viser motiver som på en eller annen måte angår Canada.

I Mekeel's Weekly Stamp News av 16. desember 1955 finner vi en liten artikkel som foreslår det norske frimerke «Wings for Norway», Scott nr. 274, Nk nr. 349, som et vel egnet merke for «the sideline collection». Etter å ha beskrevet merket, ender artikkelen slik: «This is a beautiful stamp and makes a nice addition to your sideline collection of Canada.»

*

Den samme kilde kan ellers opplyse at 1955 har vært et særdeles rikt år hva frimerker med fuglemotiver angår. De britiske kolonier har utgitt de fleste, og skulle forfatteren velge, sier han, så ville valget uten tvil falle på et kanadisk 5 c. merke som viser 2 traner — den såkalte Whooping Crane, som det for øvrig er en meget liten bestand igjen av, — under flukt over et kanadisk landskap. I samme forbindelse opplyses at det ble gjort forsøk på å få the U.S. Post Office til å utgi et liknende merke samtidig i U.S.A. Saken er nemlig den at disse fuglene tilbringer sommeren i Canada og vinteren i Texas. Men henvendelsen førte ikke fram.

*

Fra Bonn meddeles i anledning av forbunds-kansler Adenauers 80 års dag:

5. januar 1956, på 80 års dagen for forbunds-kansleren, vil det ved hovedpostkontoret i Bonn likesom ved dettes underpostkontorer bli nyttet et spesielt håndstempel (rundstempel). Stempelet inneholder foruten stedsbenevnelsen, innskriften: «Bundeskanzler Dr. Konrad Adenauer achtzig Jahre» samt datoangivelsen 5.1.1956. Ved siden herav inneholder stempelet to fra hverandre avvikende rose motiver. Motiv 1 anvendes ved postkontor Bonn 1 og underpostkontorene Bonn 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11 og 12. Motiv 2 ved underpostkontorene Bonn—Bundeshaus, Bonn—Venusberg, Bonn—Grau-Rheindorf samt poststedene Bonn—Dransdorf og Bonn—Tannenbusch.

Stempelmaskinene til postkontoret Bonn 1 vil 5. januar 1956 dessuten bli forsynt med et tredje rose motiv. — Bestillinger på leilighetsavstemplinger kan skje til hovedpostkontor Bonn 1 inntil 1. mars 1956.

Douglas Hyde (1860—) er en irsk filolog og politiker, professor i moderne irsk ved National University i Dublin 1902—1932. Stiftet i 1893 The Gaelic Liga, var dens formann til 1915, og har vært den ledende mann i den irske språklige gjenreisning. Han har utgitt eller gjenfortalt irsk folketradisjon og utgitt egne diktverker på irsk, de fleste under pseudonymet «An Craoibhin Aoibhin» (en krivin ivin), d. e. den vakre lille gren, kjenning for Irland. Videre en fremstilling av den irske litteraturs historie, «A Literary History of Ireland» i 1899. 1922—1925 var han medlem av senatet i Den irske Fri-stat, og etterat den nye konstitusjon var trådt i kraft (desember 1938), ble han i 1938 valgt til president i Eire, til tross for at han var protestant. I 1937 utga han sine erindringer, «Mice agus an Connradh» — d. e. Jeg og den Galiske Liga — og «Mo thuras go hAmerice» — d. e. Min reise til Amerika. Han trådte tilbake som president i 1945.

Essays

er prøvetrykk som før utgivelsen ble laget til myndighetene. De benevnes ofte under navn — gjerne gravørens. De er som regel trykt enkeltvis fra originalgravviren, men kan også forekomme i små ark for å gi et bedre inntrykk av hvordan merket kommer til å se ut. Det kan da godt hende at klisjéen blir forandret før det endelige merke sendes ut.

nyheter

EUROPA

BELGIA:

Den 14. januar 1956 utkom et merke uten tillegg: «Le Donneur de Sang» eller blodgiveren. Verdi: 2 frc. Merket bærer bilde av en pelikan som mater sine unger med sitt eget blod.

BULGARIA:

Berømte europeiske diktere — deriblant H. C. Andersen, Danmarks store eventyrdikter, — er minnet i en serie på 6 verdier. Disse er:

- 16 St. — mørkebrun,
- 44 St. — mørk brunrød,
- 60 St. — mørk grønnlig blå,
- 80 St. — svart,
- 1 Lei — mørk lilla,
- 2 Lei — svart/oliv.

Vennskapet med Soyjet-Russland og 5-årsplanen er minnet i en serie på 6 merker. Verdiene er:

- 2 St. — gråsvart,
- 4 St. — mørkeblå,
- 16 St. — mørk blågrønn,
- 44 St. — mørkebrun,
- 80 St. — mørkegrønn,
- 1 Lei — svart.

FINNLAND:

I anledning av Porkalas tilbakelevering til Finnland har det finske postvesen utgitt et minnesmerke. Verdi: 25 m., blågrønn. Opplag: 2 millioner. — Merket er tegnet av Aarne Karjalainen og gravert av B. Ekholm.

FRANKRIKE:

Det forlyder at det i nærmeste fremtid vil bli utgitt en større serie som skal propagandere for Frankrikes besittelser. Merkene vil få et format av 26 × 36 mm, og enkelte verdier vil bli flerfarget. Motivene vil ellers bli meget forskjellige, såsom skoler, sykehus, jernbaner, o. l.

ITALIA:

Til minne om 30 års dagen for B. Grassis død:
25 L. — mørkegrønn.

Til minne om 500 års dagen for Fra Beato Angelicos fødsel:

- 10 l. — svart/gul,
- 25 l. — blå/brunlig.

JUGOSLAVIA:

Røde Kors, tilleggsmerke:

2 D. — svartblå/rød.

Til minne om 10 års dagen for befrielsen:

15 D. — fiolett.

Portomerke.

Røde Kors, tilleggsmerke:

2 D. — mørkebrun/rød.

LUXEMBURG:

Skikker og seder. Symboliserende St. Nikolaus dag, Juleaften og Hellig-tre-kongers dag. Tilleggsmerker:

- 25 + 5 c. — brunrød,
- 80 + 20 c. — grå,
- 1.20 frc. + 30 c. — olivgrønn,
- 2.00 frc. + 25 c. — brun,
- 4.00 frc. + 50 c. — blå,
- 7.00 frc. + 3.45 frc. — lilla.

ROMANIA:

IV. Arlus-kongress i Bukarest:

20 B. — ultramarin/gul.

Erindringsmerke i anledning av 100 års dagen for J. V. Mitschurins fødsel:

55 B. — gråblå.

Frukt- og grønnsakedyrking:

- 10 B. — grønn,
- 20 B. — lillarosa,
- 55 B. — mørkeblå,
- 1 L. — brunfiolett.

Nytteplanter:

- 10 B. — rosalilla,
- 20 B. — mørkegrønn,
- 55 B. — mørkeblå,
- 1.55 L. — mørkebrun.

RUSSLAND:

Erindringsmerke i anledning av 50 års dagen for Alexander Popows død:

- 40 K. — lysblå/mørkbrun/gul,
- 1 R. — mørkgrå.

Erindringsutgave i anledning av 38 års dagen for oktober-revolusjonen. Motiver: Lenin, Stormen på Vinterpalasset og Lenin taler til revolusjonærene:

- 40 K. — flerfarget,
- 40 K. — flerfarget,
- 1 R. — flerfarget.

Vitenskapelige dravis-stasjoner. Luftpostmerker overstemplet «Nordpol/Moskau/1955» på russisk, i rød eller brun farge.

- 1 R. — grønnlig/lillarosa/grønnsvar,et,
- 2 R. — mørkegrønn/lysgrønn/gråsvart.

Vitenskapelige stasjoner på Nordpolen:

- 40 K. — flerfarget,
- 60 K. — flerfarget,
- 1 R. — flerfarget.

Magnetogorsk 25 år som industrisentrum:

- 40 K. — flerfarget.

SAN MARINO:

Regjeringsbygninger:

- 5 L. — brun/blå,
- 10 L. — grønn/oransj,
- 15 L. — rød/grønn,
- 25 L. — fiolett/brun,
- 35 L. — rød/fiolett.

SPANIA:

10. januar 1956 ble det utgitt et nytt luftpostmerke:

- 25 Ptas. — grønn.

Erindringsutgaven i anledning av Telegrafens 100 års dag omfatter 3 verdier, nemlig: 15 c. — 80 c. og 3 pesetas. Alle med samme tegning.

TYSKE FORBUNDSREPUBLIKK:

I anledning av 125 års dagen for Heinrich von Stephans fødsel ble det 7. januar 1956 utgitt et erindringsmerke:

- 20 pfg. — rød.

Motiv: Navnetrekket til H. v. S.

OVERSJØ:

CANADA:

23. januar 1956 utkom et propagandamerke for is-hockey:

- 5 c. — blå.

Format: Lengde 1½", høyde 1". Motiv: Ishockey-spillere. Opplag ukjent.

Jamboré-minnemerke:

- 5 c. — grønn og rød.

Queen Elisabeth II:

- 4 c. — fiolett (frimerkehefte).

FALKLAND ØYENE:

Verdiene 1 d., 2½ d., 3 d. og 6 d. Falkland Islands vil bli overtrykt «Trans-Antarctic Expedition 1955—58» i anledning av den nye Antarctic Expedition. Utgivelsesdag ukjent.

SAMBANDSSTATENE:

I den regulære frimerkeserie utkom 10. januar 1956:

7 c. — svart (Woodrow Wilson).

I anledning av 250 års dagen for Benjamin Franklins fødselsdag utkom 17. januar 1956 et erindringsmerke:

3 c. — lilla.

Motiv: Reproduksjon av maleriet «Franklin taking Electricity from the Sky».

Samler-annonser.

Eldre samling oppsatt i utv.hefter sendes samlere mot referanser. Merker i alle prisklasser. Spesielt gode eng. kol. og USA. Norge etter mankoliste.

O.r.sakf. H. Muur, Ekebergvn. 19 B, Oslo.

Bytte — frimerker og mynter. Jeg gir Finnland og Øst-Europa.

Erkki Borg, Eino Leinonk. 16, Hämeenlinna, Finland.

Full Norgeskatalog-pris betaler jeg for prima ekspl. av nr. 1, 16—19 (alle farger) m. gl. avstpl., og nr. 49 (liten N) ubr.

O.r.sakf. H. Muur, Ekebergvn. 19 B, Oslo.

GODE SAMLINGER

og enkeltmerker kjøpes. — Samlinger takseres.

Ekspertise for utenlandske merker besørges.

Glimrende utvalg i eldre engelske kolonier.

Finn O. Arnesen - Skippergt. 36, Oslo.
Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.

Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning
Universitetsgaten 11 - Oslo

ET KURIOSUM

I tidsskriftets nr. 2/55 hadde vi en avbildning av et merke som var sendt oss av herr grosserer H. M. Madsen, Skive. Merket var trykt på en skjøn av papiret og viste bare femteparten av merkebildet.

Distriktsbokholder Harald Houen, Stavanger, har sendt oss Norgeskatalogens nr. 103 og 127 på brev. Begge disse merker er trykt på papirskjøten og har delvis dobbelt trykkelse.

Motereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

BERGENS FILATELISTKLUBB

Medlemsmøte avholdtes tirsdag 9. november 1955 kl. 19.30 i Tinghusets kafé under ledelse av formannen, F. C. Svendsen. Det var utmerket frammøte.

Formannen orienterte om julemøtet, hvorefter Alfred Borge holdt et interessant foredrag over emnet «Nyere og mere moderne frimerker». Foredragsholderen demonstrerte en rekke samlinger fra Belgia, Finnland, Italia, Tyskland, Ungarn og Østerrike og påviste at det finnes en mengde nydelige og interessante frimerker fra nyere tid. Etter foredraget, som høstet stort bifall, gikk man over til byttevirksomhet og selskapelig samvær. — Møtet hevet kl. 23.

R. O.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 288 mandag den 10. oktober 1955 i Central Hotel.

Formannen, ing. Sverdrup, ønsket medlemmene velkommen og meddelte at 2 nye medlemmer ble opptatt i klubben fra og med dette møtet. Det var herrene Stablum og Pedersen, og forman-

nen ønsket dem velkommen og håpet at de ville trives med sin hobby hos oss.

Herr Arnold Andresen ble hyllet av sine klubbkamerater fordi aftenens møte var hans 250de i klubben.

Etterat sekretæren hadde lest opp referat fra siste møte og formannen hadde gått igjennom den innkomne post, ble ordet gitt til aftenens kåseri, dr. Reinsfeldt, som holdt et interessant kåseri om «Smalfilm som hobby».

Dr. Reinsfeldt uttalte at dette var en hobby som en selv har megen glede av, og samtidig kan glede andre med. Han forklarte hva som måtte anskaffes for å starte, og ga gode råd og vink fra sine egne erfaringer. Det ble vist 6 filmer som han selv hadde tatt opp, og det var mor-

somt å se framgangen fra film til film. Det begynte med såkalte klipp fra hist og her, der som regel er amatørers første prøve med filmapparatet, og sluttet med en virkelig spillefilm etter manuskript og med regissør og skuespillere. — På klubbens vegne takket formannen for hva vi hadde sett, hørt og lært om smalfilm som hobby.

En utlodning avsluttet møtet, og medlemmene hygget seg i kameratslig samvær utover aftenen. 27 medlemmer var til stede.

EE.

Møte nr. 289 ble holdt den 14. november 1955 i Sjømannssalen på Central Hotel. Formannen, ingeniør Sverdrup, åpnet årsdagsmøtet med en festlig prolog.

Referat fra siste møte ble opplest og godkjent uten bemerkninger. Skiftformann Narvesen ble ønsket velkommen som aftenens gjest og som medlem av klubben fra neste år.

Etterat formannen hadde gått igjennom en del post, gikk vi til bords og løs på torsken, som er blitt en tradisjonell rett ved våre årsdagsmøter. Som festkomiteens formann ønsket hr. Langerud velkommen til bords, og han var vel tilfreds med at så mange av medlemmene hadde funnet veien til festbordet.

To av medlemmene hadde gjort seg fortjent til å motta klubbens 25 års nål. Det var herrene Hannevold og Bang Slettemo. Hannevold var dessverre ikke til stede, men Bang Slettemo fikk sin nål og sitt diplom overrakt av formannen med dennes og klubbens takk for trofast medlemskap gjennom 25 år.

Formannen talte for klubbens 29. årsdag og ønsket den fortsatt trivsel og hell. Klubbens sang ble sunget, og hr. Arnesen takket for god og vel-tillaget mat og takket festkomiteen for en vellykket årsdagsfest.

Siden ble det servert kaffe og kaker i møtesalen. En tippekonsurrans ble avvirket, hvor Arnesen seiret med hele 9 riktige av 12.

Breda Sørensen holdt sitt årlige kåseri over nyårets kataloger, og denne gang som tidligere fikk vi en grei oversikt over de nye katalogers prisansettelser for året 1956.

En utlodning avsluttet møtet, hvor 26 medlemmer og 1 gjest var til stede.

Møte nr. 290 ble holdt mandag den 12. desember 1955 i Central Hotel. Formannen, ingeniør Sverdrup, ønsket medlemmene velkommen til dette siste møte før juleferien. — Hr. Hannevold som ikke var til stede på siste møte, fikk nå overrakt sin 25 års nål og det medfølgende diplom.

Referat fra siste møte ble opplest og godkjent uten bemerkninger. Formannen hadde mottatt en del frimerker til gratisutlodning, og han takket givernes for disse. En god del post var innkommet siden novembermøtet, og formannen gjennomgikk denne. Fra Hortensklubben var mottatt en del eksemplarer av «Frimerke Kontakt». Dette er et meddelelsesblad for frimerkesamlere, og Hortensklubben vil forsøke å utgi det med 6 nr. pr. år. Bladet hadde litt av hvert av godt stoff, det er vel verd å lese, og det ble vedtatt enstemmig at klubben vår abonnerer på det.

Poststyret hadde vært så elskverdig å låne ut to filmer til klubben. Det var «Frimerket jubilerer» og «Norwex». Den første film var viet frimerkets 100 års jubileum og viste oss fremstil-

ling av frimerker, fra treet ble hugget i skogen og til frimerket hadde utført sin postale misjon. Vi fikk også et glimt av det brukte merkets videre ferd, nemlig fra papirkurven til en plass i en samlers album. — Filmen «Norwex» var viet den store internasjonale frimerkeutstilling i Oslo i 1955. Filmen var klar og god og ga et godt inntrykk av utstillingens omfang og av festlighetene i forbindelse med utstillingen.

De to neste filmer var utlånt fra Norges Statsbaner. Den ene var fra anlegget av Nordlandsbanen, og den andre fra Vestlandet. To herlige naturfilmer som det var en fryd å se.

Formannen takket herr Engesgaard for hans assistanse med å få utlånt filmene og ba ham, på klubbens vegne, å bringe takken videre til Poststyret.

Før møtet ble hevet minnet formannen om at han fremdeles mottok tilbud på de frimerker som skal auksjoneres bort. Han ønsket samtlige en god jul og vel møtt igjen på nyåret i januar.

29 medlemmer var til stede på dette møtet.

EE.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1379 ble holdt i Oslo Handelsstands Forening den 5. september 1955 under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen, som ønsket medlemmene velkommen til høstsemesteret etter anstrengelsene fra «Norwex». Til stede var ?? medlemmer og 1 gjest.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Formannen mintes følgende medlemmer som er avgått ved døden: Medlem nr. 15, Harry Randall, 97 år, opptatt 19/9 1910. Medlem nr. 36, Axel Cosmus, opptatt 19/9 1918. Medlem nr. 38, Alf Chr. Lund, opptatt 21/10 1918.

To nye medlemmer ble opptatt: Medlem nr. 694, siviling, Oskar Bakkevig, og medlem nr. 695, boktrykker Henry August Andersen.

Der forelå utmeldelse fra to medlemmer: Medlem nr. 60, Johan Lyder von Tangen, og medlem nr. 478, Trygve Jacobsen.

Formannen opplyste i anledning av skattesaken at klubben hadde fått refundert ca. 3 600 kroner i byskatt fra kommunen, mens ca. 240 kroner i trygd ikke ville bli ettergitt. Klubben ble videre fritatt for innsendelse av selvangivelse. Han opplyste også at Auksjonskomitéens salg av professor Graaruds store frimerkesamling hadde innbrakt mer enn 15 000 kroner i netto. Dessuten ble en god del merker sendt i retur. På bakgrunn av et opprinnelig bud på samlingen på 7 000 kroner, måtte resultatet sies å være utmerket, og Auksjonskomitéen fikk i den anledning medlemmenes applaus.

Formannen opplyste også at Forbundsstyret hadde vedtatt at overskuddet fra «Norwex» ville bli delt med 1/5 til O.F.K. som takk for innsatsen, og 4/5 til Forbundet. Organisasjonskomitéen for «Norwex» hadde vedtatt å holde en hyggelig sammenkomst i løpet av høsten for alle som hjalp til under utstillingen.

Formannen begrunnet hvorfor sommermøtet ikke var blitt holdt, og medlemmene vedtok formelt at sommermøtet ble sløyfet grunnet «Norwex».

Formannen refererte deretter brev av 25/7-55

fra Forbundsstyret hvori Forbundet takket klubben for dens arbeid med utstillingen, og refererte anerkjennende uttalelser fra F.I.P.

Etterat formannen hadde orientert om internasjonal utstilling FIPEX i New York i tiden 3.—11. mars 1956, kunngjorde Holtan at Kjehtolt hadde overtatt som «programsjef». Han sendte videre rundt nyheter og orienterte om Kohls Handbuch og nye kataloger, og la fram bytteønsker. Ulleberg orienterte om nye kataloger til biblioteket.

Aftenens hovedpost var kåseri av formannen: Fra «Norwex — Oslo 1955» til «Stockholmia 55». De forskjellige begivenheter under «Norwex» ble gjenkalt i erindringen. Etter å ha fortalt fra «Stockholmia» og F.I.P.-kongressen avsluttet formannen med å framholde at vi var kommet ganske langt i Norden når vi kunne holde to store utstillinger på samme år og oppnå internasjonal anerkjennelse for begge.

Holtan takket formannen for kåseriet og framførte videre en takk til triumviratet Berntsen, Stensdal og Brecke som hovedaktører i «Norwex».

Den siste (og uventede) post i aftenens program var filmframvisning av Sixten Andersson, som viste sin og Bjørn Storbergets filmer «Frimerket jubilerer» og filmen om «Norwex».

Formannen takket for framvisningen og hevet møtet.

D. E. Kjehtolt.

Møte nr. 1380 ble holdt mandag den 19. september 1955 i Oslo Handelsstand under ledelse av viseformannen, Tor Holtan. Til stede var 71 medlemmer og 5 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Medlem nr. 247, grosserer Israel Levin, opptatt 20/1 1941, var avgått ved døden, og Holtan lyste fred over hans minne. Holtan holdt en kort minnetale for avdøde postdirektør Sten Haug og lyste fred over hans minne.

Et nytt medlem, nr. 696, Chemist Vincent Abate, ble opptatt.

4 anmeldelser og utmeldelse fra 169 Edward C. Hannevig, Borre, og 631 dr. Odd Jerve, Oslo, ble referert.

Holtan refererte noe fra sirkulære fra Forbundet, bl. a. om regnskapene for 1954 og om redaktørstillingen for Tidsskriftet.

Olav Hval fra Oslo Kameraklubb kåserte om «filming som billig hobby» — et kåseri som ble påhørt med stor interesse. Hval viste så 3 filmer han hadde tatt opp: en barnefilm, en film fra Telemark og en tegnefilm som var risset rett inn på eksponert film. — Kåseriet og de utmerkede tre filmer ble belønnet med kraftig applaus.

Etter Holtans flott framførte takk ble møtet hevet kl. 22.

Per Widerøe.

Møte nr. 1381 ble holdt mandag den 3. oktober 1955 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 59 medlemmer og 4 gjester.

Formannen ønsket Asta Larsen fra Drammen velkommen. Han gjorde oppmerksom på at annet møte i november ville bli holdt som fellesmøte med våre juniorer og med juniorene fra Drammen, og møtet ville begynne kl. 19.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

4 nye medlemmer ble opptatt: 697 generalkonsul Dick Wakeford Wessmann, Via Lorenzo Stallo 6, Genova. 698 kontormann Per Nils Krogstad, Louisegt. 2 B, Oslo. 699 ingeniør Niels Nickelsen, Havsfjordsgt. 31 B 1, Oslo. 700 fru Mary Walden ström, adr. Sv. Waldenström, Tollbodgt. 4, Oslo.

En anmeldelse ble referert.

Foredragsholderen, regnskapssjef Homme, hadde meldt forfall i siste liten. Programsjefen, Kje-holt, hadde tilbudt seg å kåsere om frimerkebørsen i Paris, til tross for at han ikke hadde hatt tid til å forberede seg. Styret hadde besluttet å frita ham for dette verv og tillyste møtet som byttemøte.

Holtan omtalte I. I. Jacobsens program om frimerker i radioen sist søndag kveld. En god propaganda for filatelen. Videre refererte han fra Postverkets sirkulære om diverse nye utgaver, adviserte nye utenlandske merker og la fram bytteønsker. Holtan la også fram noen eksemplarer av juryens kjennelse fra «Norwex».

Formannen nevnte litt om Tidsskriftet som er under arbeide. Stensdal arbeider med stoffet og Berntsen ordner med oppsetning og korrektur. Han håpet at neste nummer ville gå i trykken midt i måneden.

Fru Langeborg foreslo at det burde dannes en studiesirkel igjen.

Valg av katalogkomité for Norgeskatalogen. Komitéen hadde bestått av Melbye, Carl Pihl og Skavang, men sistnevnte var senere blitt byttet ut med Arnstein Berntsen. Til ny komité ble valgt: Bjørn Melbye, formann, Carl Pihl og I. I. Jacobsen.

Kl. 20.05 ble møtet hevet, og man gikk over til bytteaften.

Per Widerøe.

Møte nr. 1382 ble holdt mandag den 17. oktober 1955 i Oslo Handelsstand under ledelse av viseformannen, Tor Holtan. Til stede var 76 medlemmer og 3 gjester.

Holtan ønsket aftenens foredragsholder, journalist Brochmann, velkommen.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Et nytt medlem, disponent Kai Christian Dyvik, S. H. Lunds vei 6, Bygdøy, ble opptatt.

Utmeldelse ble referert fra: 134/55 Tron Soot-Ryen, 564/55 Arne Harvåg, og 570/55 Hjalmar Edström, Oslo.

Holtan omtalte julemerkeutstillingen som holdes i begynnelsen av november i Oslo, og la fram bytteønsker og Aftenpostens bok om Frimerker som hobby, en gave fra avisen, en bok som han anbefalte på det beste.

Journalist Brochmann hadde kalt sitt kåseri: Aviser ute og hjemme — en uhøytidelig sammenligning mellom norsk og utenlandsk presse. Han framførte kåseriet på en grei og morsom måte og sammenlignet norsk presse, som stort sett arbeider på basis av ordene: «Hva bør folk ha?», med anglo-amerikansk presse — i særlig grad avisene i U.S.A. — som arbeider etter «Hva vil folk ha?» Han omtalte videre den store forandring som er skjedd i avisene i de senere år. — Etterat Holtan hadde takket med pene ord og medlemmene med kraftig applaus, besvarte Brochmann en rekke spørsmål som ble stilt fra tilhørerne.

Mørch-Taraldsen etterlyste den årlige høst-

konkurranse. Holtan kunne opplyse at på grunn av alt arbeidet med «Norwex» hadde det ikke vært mulig å få tillyst noen konkurranse i år, men det ville sannsynligvis bli avholdt en konkurranse høsten 1956.

Møtet ble hevet kl. 21.35.

Per Widerøe.

Møte nr. 1383 ble holdt mandag den 7. november 1955 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 74 medlemmer og 4 gjester.

Formannen ønsket aftenens foredragsholder, fungerende postdirektør Homme, velkommen.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Formannen omtalte frimerkeutstillingen «Finlandia 56» som neste år holdes i Helsingfors i anledning av 100 års jubileet for det første finske frimerke, og fremla utstillingens første bulletin. Videre refererte han brev fra Poststyret med «Poststyrets forbindtlig og uforbeholdne anerkjennelse for den utmerkede måte utstillingen og øvrige arrangementer i forbindelse med denne ble avvirket på».

Holtan omtalte julemerkeutstillingen og fremla utstillingskatalogen, refererte meldinger fra Postverket og fremla bytteønsker.

Fungerende postdirektør Homme kåserte over emnet «Norwex sett fra Postverkets side». På en grei og oversiktlig måte fortalte han om alt arbeidet med «Norwex», fra det første møte ble holdt i Poststyret i desember 1952 på foranledning av Norsk Filatelistforbund, frem til selve utstillingen. Homme kunne meddele at det var solgt 152 715 serier av de overtrykte merker og at også Postverket var kommet ut av det med bra økonomisk utbytte, til tross for arrangementer som hadde kostet meget. Han fremhevet til slutt det gode forhold og det gode samarbeide mellom Postverket og utstillingens folk. Særlig var han imponert over innsatsen fra Arnstein Berntsens og Jarle O. Stensdals side. Han takket også klubbens medlemmer som han var kommet i forbindelse med. — Den interessante utredning ble påhørt med stor oppmerksomhet, og den ble belønnet med langvarig bifall.

Formannen takket Homme hjertelig for kåseriet og sa blant annet at inntektsanslaget for «Norwex» var steget fra kr. 130 000 til 285 000 og at overskuddet ville bli vel kr. 80 000. At utstillingen ble så vellykket, skyldtes i høyeste grad Postverkets folk med Homme i spissen. Han hadde lært Homme å kjenne på en meget behagelig måte, og han håpet at utstillingen ikke var klimaks i samarbeidet, men opptakt til et enda bedre samarbeide.

På Holtans anmodning fortalte I. I. Jacobsen fra julemerkeutstillingen sett fra juryens side. Jacobsen uttalte at det var virkelig noe å vise frem, med julemerker fra over 60 utgiverland. Han hadde inntrykk av at det var en større attraksjon enn frimerker, og ga ros til de arrangerende foreninger.

Formannen takket Jacobsen for hans referat og avsluttet møtet ca. kl. 21.00.

Per Widerøe.

Møte nr. 1384 ble holdt mandag den 21. november 1955 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen, som fellesmøte med klubbens juniorgruppe og juniorene fra Drammen. Til stede var 55 medlemmer og 53

gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Holtan fremla Søren Kierkegaard-merket fra Danmark og en del bytteønsker.

Man gikk så over til *junior-møtet*.

Formannen ønsket velkommen til tilsynsman-
nen frk. Larsen, formannen Horn og alle juniore-
ne fra Drammen, videre til vår egen juniorgrup-
pes tilsynsmenn, Omar Eliassen og fru Lange-
borg, deres formann, Endresen, og de øvrige ju-
niorer.

Berntsen fremla så Tidsskriftets førstedags-
konvolutt til de nye frimerker i anledning av
regjeringsjubileet og omtalte FIPEX-utstillingen
som ville ha en stor avdeling for juniorsamlinger.

Oslo-juniorenes formann, Endresen, ønsket så
gjestene fra Drammen velkommen. Han takket
for all hjelp med kåserier etc. og gav fra se-
niorene, og rettet en spesiell takk til Eliassen og
fru Langeborg. I sin omtale av gruppens arbeide
nevnte han bl. a. at den hadde 110 medlemmer
og vanligvis et fremmøte på 35 på møtene.

Referat fra juniorenes siste møte ble referert.
Drammensjuniorene fremførte en sketsj som fikk
velfortjent bifall. Dagfin Kjøholt ledet en spørre-
konkurranse, opplagt etter «Det spørs», med både
filatelistiske og ikke-filatelistiske spørsmål. Tre
juniorer fra Oslo og tre fra Drammen var i ilden,
og de klarte seg godt. Fru Langeborg holdt en
liten tankevekkende tale til juniorene.

Etter en liten pause, hvor guttene fra de to
hyer benyttet anledningen til å bli bedre kjent,
fulgte en utdeling av gratisgevinster til juniorene.
En gave fra Drammensjuniorene ble overrakt til
fru Langeborg. — Møtet ble avsluttet kl. 20.20.
Per Widerøe.

Møte nr. 1385 ble holdt mandag den 5. desem-
ber 1955 i Oslo Handelsstand under ledelse av
formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 75
medlemmer og 3 gjester.

Formannen ønsket aftenens foredragsholder,
Per Faye Hansen, velkommen. — Referat fra
forrige møte ble opplest og godkjent.

Holtan fremla nye finske Røde Kors-merker
og en del nye bytteønsker.

Pastor *Faye Hansen* gjennomgikk staten Is-
raels frimerker, som også ble vist med fargelys-
bilder, og fortalte på en høyst interessant måte
om bakgrunnen for merkene og hva de viste eller
symboliserte. Det var rent utrolig hvor mange
opplysninger han hadde, og det ble en lærerik
time med interessant undervisning i både histo-
rie, religion og geografi. — Kåseriet frembrakte
kraftig applaus, som gjentok seg etter forman-
nens takketale.

Formannen redegjorde til slutt for julemøtet
den 19. desember.

Møtet ble hevet kl. 20.50.

Per Widerøe.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 150 ble avholdt
i Barnehaven onsdag den
14. september 1955. Til ste-
de var 12 medlemmer.

Møtet ble åpnet av for-
mannen, som refererte en
del post som var kommet,
bl. a. et brev fra hr. Erik
Wiborg angående Finnlands
Filatelistforbunds utstilling

«Finlandia» 56». Pisani sa at han kunne tenke
seg å delta med Sverige brukt og ubrukt.

Pisani fortalte om «Norwex» og sine opplevel-
ser i anledning av utstillingen.

En utlodning av 2 kg fra Elverum ble vunnet
av Arne Thorsen og Pisani. Kvaliteten i merkene
var heller dårlig.

Et forslag om å utvide byttevirksomheten med
andre klubber ble også tatt opp på møtet. Pisani
hadde truffet medlemmer fra andre klubber på
utstillingen «Norwex». Da disse også var inter-
essert i bytting, hadde de diskutert dette.

En del utenlandske kilovarer som Owe hadde
fått fra Danmark, ble solgt. Kvaliteten i disse
var heller ikke noe å rope hurra for.

Utlodningen ga kr. 10.00 i kassen. En rask
auksjon ga kr. 6.50. — Møtet sluttet ca. kl. 23.30.
C. S.

Møte nr. 151 ble holdt i Barnehaven onsdag
12. oktober 1955. Til stede var 14 medlemmer
samt 1 ny, hr. Per Krogh.

Møtet ble åpnet av formannen, som refererte
en del post, bl. a. et skriv fra Hortens Filatelist-
klubb om utmelding av forbundet. Man fant ut-
meldingen beklagelig, fordi man ikke kunne in-
nse at det skulle være grunn til et så drastisk
skritt. De grunner forbundet hadde for utsettelse-
sen, fant man å måtte ta hensyn til. Fremgangs-
måten med utsettelsen har ikke utløst noen re-
aksjon her i klubben.

Referat ble opplest og godkjent.

Kolbein Arneson leste et stykke «Vart flyga
svanarna» og Skandinavisk Filateli vedrørende
de svenske 20 kr. merkene i svenske kilovarer.
Dette minnet en del om 5 kr. merkene i norske
kilovarer.

Ellers var det «heftene» og kilovarene som
var kveldens hovedprogram. En utlodning av 3 kg
fra Hammerfest ble vunnet av Watne (2) og
Bjelland (1). Kvaliteten i disse merkene var god,
så det ble vedtatt å kjøpe 10 kg fra samme sted.

Utlodningen ga kr. 15.30 i kassen. Møtet slutt
kl. 23.30.

C. S.

Møte nr. 152 ble avholdt på Hotel Sverre ons-
dag 9. november 1955. Til stede var 16 medlem-
mer og én gjest.

Møtet ble åpnet av formannen. Referat ble
opplest og godkjent.

Det var ikke oppsatt noe spesielt program, så
kvelden gikk med plukking i heftene, røyk og
radl. En utlodning av 2 kg fra Hammerfest ble
vunnet av Krogh og Skjæveland. Som på tidli-
gere møter var det igjen kilovarene som vakte
størst inetresse. — Utlodningen ga kr. 14.35 i
kassen. Møtet slutt ca. kl. 23.30.

C. S.

Ved forespørslar

til tidsskriftet m å svar-
porto vedlegges.

PORTOFORHØYELSER

fra og med 1. januar 1956.

Som det vil være kjent for leserne, ble det en alminnelig justering av portosatsene fra og med 1. januar 1956.

Da det ennå sikkert er mange som er ukjente med de nye satser, har red. funnet at en offentliggjøring av de viktigste av disse i NFT vil være på sin plass.

I. NORGE med SVALBARD, DANMARK med FÆRØYENE og GRØNLAND, FINNLAND, ISLAND og SVERIGE

Vanlige brev:

Vekt t.o.m. 20 gr.	35 øre
—»— 125 gr.	70 øre
—»— 500 gr. (høyeste vekt for Norge)	120 øre

Brevkort:

Enkelt	25 øre
Med svarkort	50 øre
Rekommandasjonsavgift	45 øre
Ilbudavgift	70 øre

II. NORGE

Postanvisninger:

Beløp til og med 10 kr.	40 øre
—»— 100 kr.	60 øre
—»— 500 kr.	80 øre
—»— 1000 kr.	100 øre
Tillegg av overskytende 500 kr. eller del av 500 kr.	20 øre

III. UTLANDET FOR ØVRIG

Vanlige brev (høyeste vekt 2 kg):

Vekt t.o.m. 20 gram	65 øre
Tillegg pr. overskytende 20 gr eller del av 20 gr	35 øre

Brevkort:

Enkelt	35 øre
Med svarkort	70 øre

Trykksaker (høyeste vekt 3 kg, en enkelt bok 5 kg):

Til og med 50 gram	25 øre
Tillegg pr. overskytende 50 gr eller del av 50 gr	15 øre

De skandinaviske land, Norge unntatt, følger disse satser for trykksakforsendelser.

TILLEGGSavgIFT FOR LUFTPOST

Luftpostsending til

Tilleggsavgift

Brev o. br.kort Korsbånd

EUROPA (med de asiatiske delene av Sovjetsamveldet og Tyrkia):	ingen	25 ø. pr. 50 gr
--	-------	-----------------

AFRIKA:

Algerie, Egypt, Marokko	15 ø. pr. 5 gr	15 ø. pr. 10 gr
Kanariøyene, Tanger, Tunis ...	15 ø. pr. 5 gr	15 ø. pr. 10 gr

AMERIKA:

Canada, USA, New Foundland.	35 ø. pr. 5 gr	25 ø. pr. 10 gr
Mellom- og Sør-Amerika	50 ø. pr. 5 gr	40 ø. pr. 10 gr

ASIA:

Israel, Kypem, Syria	15 ø. pr. 5 gr	15 ø. pr. 10 gr
Persiske Gulf, Irak, Iran	35 ø. pr. 5 gr	25 ø. pr. 10 gr
India, Malaya, Pakistan	50 ø. pr. 5 gr	40 ø. pr. 10 gr

AUSTRALIA:

Hawai	50 ø. pr. 5 gr	30 ø. pr. 10 gr
Øvrige land og omr. i Australia og Oceania	100 ø. pr. 5 gr	70 ø. pr. 10 gr

Telegramanvisninger:

Porto som for vanlige postanvisninger + ekspedisjonsavgift: 50 øre + telegramtaksten.

Verdibrev:

a. Vanlig brevporto + b. Rekommandasjonsavgift (45 øre) + c. Assuranseavgift pr. 500 kr. eller del av 500 kr: 25 øre. Minsteporto: 105 øre.

Vanlige pakker:

Til og med 1 kg og t.o.m. 140 cm	140 øre
—»— 3 kg —»— 140 cm	220 øre
—»— 5 kg —»— 140 cm	300 øre

Husk legitimasjonskort (-papirer) når verdipost eller penger sendt pr. postanvisning skal hentes. Postkontorene utsteder legitimasjonskort mot en avgift av 50 øre.

ALBUM

for frimerker kr. 10.00
> helsaker > 11.25

Løse blad alltid på lager.

Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra

AAS & HOFFMANN

Oscars gate 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo.

MERIDIAN

**internasjonal
frimerkebytteklubb.**

Hvorfor har De ennå ikke sluttet Dem til vår store og vidt forgrenede klubb?

Ved Deres medlemsskap oppnår De utmerkede forbindelser med samlere i nesten alle land, men særlig fra Vest-Europa. — Våre rettsbestemmelser beskytter Dem mot svindlere.

SKRIV I DAG og De får anmeldelsesformular og det siste klubb-magasin fritt tilsendt og filatelistisk frankert.

Fru Gertrud Meyer,

Marktplatz 32 — Schwäbisch Gmünd,
Westdeutschland.

Korrespondanse på tysk, engelsk, fransk
og italiensk.